

Arrest

nr. 105 684 van 24 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. LECLERC en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 januari 2013 dient de verzoekende partij, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, een asielaanvraag in.

Op 23 januari 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Het verzoekschrift luidt:

"(...) Beslissing tegen die het rechtsmiddel is ingediend

Beslissing met weigering van Inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

van 23 januari 2013 door het commissariaat generaal voor vluchtelingen en statenlozen op de asielaanvraag ingediend 3 januari 2013,

Beslissing door commissarisgeneraal Dirk van den Bulck

Beslissing bekendgemaakt door brief van 23 januari 2013 (aangetekende brief), ondertekend voor de commissaris generaal door de gemachtigde ambtenaar Chantal SIENAERT

Taal voor aanhooring van verzoekster bij de openbaar zitting servo kroatischetaal

Taal van de procedure In gevolg van artikel 51/ 4 vreemdelingenwetNederlandse taal

Uitbreiding van feiten en middelen

Uitbreiding van het feitenrelaas door het generaal commissariaat

Met kritieke opmerkingen van verzoekster

verzoekster is Bosnische moslim, afkomstig uit BIJELJINA nationaliteit.

(rrepublika Srpska), en is van Bosnische

hij heeft gehuwd met S. in 1992

twee kinderen dochter Irma 17 jaar ,zoon mujo, volwassen student in Wenen. Hij studeert voor apotheker.

In 1992 vluchtte verzoeker voor de Bosnische oorlog naar Zwitserland. Hij en het gezin verblijft daar gezin tot 1999 als vluchteling. Dan terugkeer eerst naar TUZLA (federatie van Bosnië herzegovina).

Dan keerde hij terug naar zijn geboortedorp.republika SRPSKA

Verzoekster werkt en BIJLJINA als tussenhandelaar voor een Zwitser bedrijf. En 2006 echtscheiding van zijn vrouw maar blijft met haar samenwonen .

twee jaar geleden hebben Wahabieten (moslim extremisten) hebben contact gemaakt met dochter Irma.

De zoon van de broer A.I. uit T. is de contactman.dochter wilde zich niet aansluiten. Deze extremisten wilden dat zij zich aansloot.

Hij verwacht om de hand van de dochter. verzoekster heeft de geweigerd.

meerdere keren wordt de dochter naar school door Wahabiet lastiggevallen. Verzoekster was ook slachtoffer van dreigtelefoons , dat wordt gezaagd dat de verzoekster moet toelaten dat dochter /zich aansluit bij de WAHABITEN.

Verzoekster heeft de politie meerdere malen op de hoogte gebracht van de problemen met de wahabieten. Deze weigerde hulp omdat verzoeker moslim is.

De politie verklaarde dat verzoekster moet in de federatie van Bosnië-Herzegowina gaan wonen.

Verzoeker contacteerde het comité voor mens mensenrechten in de republika SRPSKA. Deze verklaarde ook dat ze geen hulp verlenen kunnen.

Gedurende twee jaar voortdurend problemen in dat de context omdat de dochter door extremisten lastiggevallen wordt. In de soul wordt probeert de dochter te ontvoeren

December 2012 hebben wahabieten verzoeker aangevallen vlak bij zijn huis.

Familie heeft vele problemen het radicale moslims. Dat zijn criminele, wapenhandelaars, drug dealers.

op26 december bij 2012 heeft hij samen met zijn ex vrouw, ondertussen opnieuw partner, en dochter Irma het land verlaten voor België.

de asielaanvraag iwordt ingediend in België op 3 januari 2013,

verzoek zou, zijn partner, en dochter Irma leven bij cousine In Eupen

Verzoekster is der in het bezit van volgende documenten: identiteit's kaart, paspoort, visitekaartje van het het zal bedrijf waarvoor hij werkte bij een visitekardje van het Helsinki comité voor mensenrechten in Republika Srpska

beslissing van het commissariaat generaal

de asielaanvraag wordt niet in overweging genomenkunt. Artikel 57/6/1 eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staten loze bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/ 3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingstatus In de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staten loze die voorheen In dat land zijn gewone verblijfplaats had , niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaring Niet duidelijk blijkt Dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal verdrag betreffende status van vluchtelingen, ondertekend te Geneve op 28 juli 1951, zoals bepaald in

artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op fout leiden van ernstige schade, zoals de baard in artikel 48/4.

In land van herkomst wordt als beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat per algemeen gezien een of duurzaam wijs geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend in Genève op 28 juli 1951 zoals bepaald in artikel 48/3 hoopt dat er geen zwaarwegende schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij koninklijke besluit van 26 mei 2012 werd Bosnië- herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

De asielaanvraag wordt enkel in overweging genomen indien de onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde welke gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het leiden van kranten gestaan bestaat. Het commissariaat generaal zegt dat verzoekster dit niet gedaan heeft.

Het commissariaat generaal beweert dat ingeval van terugkeer krijgt verzoekster houdt door de in Bosnië aanwezige of hoge hogere autoriteiten. Terugkeer zal zonder reële risico zijn geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingen conventie. Ook zou geen vrees voor ernstige schaden zoals bepaald in de definitiekunnen

verzoekster heeft verklaard nooit weinig problemen gekend te hebben met de politie of andere autoriteitenIn Bosnië

Verzoekster door verklaarde meerdere malenproblemen met WAHABIETEN te hebben gemeld bij de politie al nooit weinig gehoor te hebben gekregen.

Het commissariaat generaal zegt dat de verklaringen van verzoekster en van zijn partner Niet consistent zijn betreffend welke voorwaarden werden gemeld bij de politie.

Verzoekster verklaarde dat de politie op de hoogte was van de dreigtelefoonsken de poging tot ontvoering van uw dochter.

Volgens der verklaarde de politie niet op de hoogte had gebracht van de aanval die op verzoekster was u itgevoerdeen

partner verklaart niet de poging tot ontvoering en niet de aanval op verzoekster wordt aangegeven bij de politieKunt

Geen enkel begin van bewijs van de aangifte bij de politie. Geen bewijs wordt uitgesteld door de politie en hij heeft ook niet naar bewijs gevraagd.

Bevreemdend dat de dochter niet metgenomen woord naar de politietewijl ze degene was die gevisceerd werd door de WAHABIETEN

Het commissariaat generaal beweert dat uit informatie blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen.

De Bosnische politie moet gereformeerd worden er nog de coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten, intussen politiediensten en vervolgens apparaat.

Ook blijkt uit informatie dat in het geval dat Bosnische politie werk niet naar behoren zo uitvoerenverschillende stappen ondernomen kunnen worden komen de wind weer machtsmisbruik of een slechte functionere van de politie aan te klagen

het commissariaat generaal verwijst naar informatie waaruit blijkt dat de Bosnische overheid de wahabieten als een zware gevaar voor de multi etnisch samenleving in Bosnië beschouwt, en tegen deze groepering daadwerkelijk optreedt.(Arrestatie van sjeik nusret imamovic in 2010, in januari 2012.

mevlid jasarevic wordt in oktober 2011 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 jaar

de beste bewijs dat het geenszins aannemelijk is dat de politie geen enkele stap ondernomen zou hebben tegen waar Britten die de dochter wilden rekruteren, zoals beweert

identiteit en nationaliteit zijn niet ter discussie.

kritiek

verzorgster vlucht uit de republiek srpska , waar hij woont in zijn geboortestad BiJilina .

Alle kritiek en informatie van van het commissariaat generaal betreffen niet de republieka SRPSKA maarde federatie Bosnië-Herzegowina.

Het is duidelijk dat de informatie niet van toepassing zijn.

De problemen Voor verzoekster en zijn familie In de republieka SRPSKA Zijn duidelijk en ook door het Helsinki comité voor mensenrechten vorig de Republika SRPSKA gesetteld in BIJELINA gevestigd.e-mail van 13 februari 2013

geachte meneer L.

voor kort hebben wij met leden van de familie I. uit BIJELJINA Bosnië-Herzegowina gesproken over bedreiging in verloop van de jaar 2011 en 2012 en over eventuele gebrek van mensenrechten.

uit onze documentatie blijkt dat vijf keer feiten gebeuren(Augustus 2011, november 2011, mei2012' september 2012)betreffend minderjarige Irma I. geboren 12december1995 die slachtoffer was van

aanvallen, lichamenlijke mishandelingen, gedreigd en ontvoering door leden van de extremistische islamistische groeperingen uit Bosnië HERZEGOVINA

meneer S. I. geboren 1e januari 1963 in BIJELJINA Bosnië-Herzegovina beweert dat hij deze feiten aan de bevoegde straforganen gemeld heeft, die geen maatregelen genomen hebben om de zekerheid van familie I. te garanderen. Het kan een uitgebreide praktijk van politie zijn, niets te ondernemen uit redenen van etnische herkomst, en dit is dan de etnische discriminatie. In het kader van deze zaak zijn wij bereid verdere informatie te verlenen.

B. T. directeur

Attorney: (...)

Dear Mr L.,

We were recently contacted by the members of the I. family from Bijeljina, Bosnia and Herzegovina regarding the threats they had been exposed to during 2011 and 2012 and a potential occurrence of violation of human rights and discrimination.

According to our records, the I. family contacted the Helsinki Committee for Human Rights on several occasions (in August 2011, November 2011, May 2012 and September 2012) stating that their entire family, especially their underage daughter I.I. (born (...)) had been subjected to attacks, physical abuse, threats and attempted kidnapping by certain Islamic extremist groups from Bosnia and Herzegovina. Mr S.I. (born (...)), stated that he had been reporting all the attacks to the competent police authorities who did not take any measures to protect the safety of the I. family members. This could become a widespread practice of the police to do nothing because of someone's ethnic background and could be seen as ethnic discrimination.

We are willing to provide you with any additional information that you need concerning this case.

De verzoekster bewijst dat in de republiek Srpska de mensenrechten niet gelden. Dat en onderzoek tot de grond nootzakelijk is.

Conclusie

Op de grond van een correcte en onafhankelijke evaluatie van verklaringen van verzoekster is het gerechtvaardigd dat hij herkend worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 vreemdelingenwet van 15e december 1980.

In ondergeschikt order: de verzoekster het statuut van de ondergeschikte bescherming in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet toe te staan.

De feiten van vervolging zijn duidelijk bewezen.

Het is om deze redenen zeker dat hij het recht op bescherming terecht geldend maakt. De vergunning van statuut van politieke vluchteling en minst het statuut van subsidiëre bescherming zijn te verlenen

Hij is herkenbaar vervolgd en zijn herkomstland.

(...)

DEZE HOGER BEROEP TOELAATBAAR EN GEGROND TE VERKLAREN

De aangevoerde beslissing op te heffen

Bezoekster het statuut van politieke vluchteling te verlenen en in ondergeschikt order het beschermingsstatuut verlenen

In ondergeschikt order: het dossier terug te sturen naar het commissariaat voor Vluchtelingen en statenlozen voor verder onderzoek".

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer.

2.3. Ambtshalve wijst de Raad op het volgende:

Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Uit het warrig verzoekschrift kan niet achterhaald worden welke rechtsregel, welke wetsbepaling hetzij welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur de verzoekende partij geschonden acht. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de

bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 29 november 2006, nr.165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Het komt de Raad niet toe hiernaar te raden.

Ter terechtzitting hierop gewezen stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet correct is genomen en dat de verzoekende partij niet afkomstig is uit een veilig land.

Voorts wordt er opgemerkt dat de verzoekende partij in de synthesesemorie wel uiteenzet welke rechtsregel zij geschonden acht en bijkomende grieven aanvoert.

Een synthesesemorie vermag evenwel de onontvankelijkheid van het beroep bij gebreke aan uiteenzetting van middel in de zin van artikel 39/69 van de vreemdelingenwet in het verzoekschrift niet recht te zetten.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de onontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

Bij wet van 31 december 2012 (BS 31 december 2012) werd de synthesesemorie ingevoegd in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet.

In de Memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 11 december 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (wetsontwerp van 11 december 2012 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 27 december 2006, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2012-2013, 55-56 nr. DOC 53 2556/001, 55-56) wordt het volgende gesteld over de ratio legis van de synthesesemorie voorzien door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet:

“De herinvoering van de synthesesemorie komt tegemoet aan de overwegingen van het arrest nr. 88/2012. De mogelijkheid om een nuttige verdediging te voeren houdt immers in dat de partij die de wettigheid wenst te betwisten van een bestuurshandeling die tegen haar is aangenomen, kennis kan nemen van het administratieve dossier dat op haar betrekking heeft, alsook van de juridische argumenten die door de tegenpartij als antwoord op haar annulatiemiddelen zijn uiteengezet, en dienstig op die argumenten kan repliceren (overweging B.36.1., in fine). De bepaling garandeert de rechten van de verdediging.

De verzoekende partij beslist binnen de acht dagen of zij een synthesesemorie wenst neer te leggen. De meerwaarde van een synthesesemorie is meervoudig omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten.”

De synthesesemorie heeft slechts tot doel de verzoekende partij in de mogelijkheid te stellen te antwoorden op de argumenten van verwerende partij zoals uitgewerkt in de nota met opmerkingen, doch laat haar geenszins toe nieuwe middelen te ontwikkelen en tekortkomingen in het verzoekschrift recht te zetten. Middelen, ook indien deze de openbare orde raken, moeten, teneinde de rechten van de verdediging van de andere partij(en) te vrijwaren, in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen. Te dezen toont de verzoekende partij niet aan, en de Raad kan niet anders vaststellen, dat de grondslag van deze onderdelen van de middelen nog niet bestond op het ogenblik dat de verzoekende partij het verzoekschrift tot nietigverklaring heeft ingediend. De onderdelen van de middelen die slechts voor het eerst ontwikkeld werden in de synthesesemorie zijn onontvankelijk (cf. RvS 26 april 2007, nr. 170.603; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 19 maart 2012, nr. 218.528). Een synthesesemorie vermag de onontvankelijkheid wegens tekortkomingen in het verzoekschrift niet recht te zetten.

Ter terechtzitting hierop gewezen herhaalt de verzoekende partij dat zij niet afkomstig is uit een veilig land.

Bovendien wijst de Raad erop dat de verzoekende partij nalaat de vernietiging te vorderen van de bestreden beslissing, waar zij enkel de opheffing vraagt, en het verlenen van het statuut van politiek

vluchteling, ondergeschikt "*het beschermingsstatuut*", en eveneens ondergeschikt, de terugzending van het dossier naar het commissariaat voor vluchtelingen en staatlozen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggend geschil op, overeenkomstig artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, als annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd de bestreden beslissing te "hervormen".

De verzoekende partij gaat, ter terechtzitting hierop gewezen, niet in op dit punt.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep een "hervorming" tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN